

dosarul nr. 2ra-911/2020

prima instanță: Judecătoria Hâncești, sediul Central (V. Grosu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Hariton Cristina, reprezentată de avocatul Ticu Ion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Hariton Cristina împotriva lui Andronic Constantin cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune,

împotriva deciziei din 03 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Hariton Cristina și a fost menținută hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 07 martie 2017 Hariton Cristina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andronic Constantin cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la 19 iulie 2015 a transmis lui Andronic Constantin, care se afla în Germania, un colet cu produse cosmetice, care îi aparțineau ei și pe care ultimul s-a obligat să-l transporte în Republica Moldova și să i-l transmită lui Fiodor Hariton, tatăl ei. Pentru efectuarea acestui transport, a achitat pârâtului suma de 40 euro.

A indicat că la 21 iulie 2015 Andronic Constantin a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, fiind la volanul mijlocului de transport de model „Wolkswagen LT 46” cu n/î FXV 094. Acesta avea cu sine produsele cosmetice transmise de ea, pe care dânsa le-a procurat din Germania la un preț de 2 500 de euro, valoarea cărora în vamă, potrivit Raportului de evaluare nr. 67 din 26.07.2015, emis de Secția venituri și valoare în vamă a produselor cosmetice, constituia 82 032 de lei.

Reclamanta a indicat că pârâtul nu a declarat în vamă aceste produse, motiv din care în privința lui a fost dispusă pornirea urmăririi penale în baza art. 27 și art. 248 alin. (1) Cod penal, iar prin sentința Judecătoriei Hâncești din 03.02.2016, Constantin Andronic a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate,

fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă. Produsele cosmetice enunțate au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive și odată cu pronunțarea sentinței, au fost supuse confiscării, fiind trecute în proprietatea statului.

Astfel, urmare a comiterii de către Andronic Constantin a infracțiunii, ei nu i-au fost restituite produsele cosmetice, fiindu-i cauzată o daună materială în mărime de 82 032 de lei.

Tot Andronic Constantin nu a informat-o despre produsele cosmetice o perioadă foarte mare de timp și ea nu a avut posibilitatea să se constituie ca parte civilă în procesul penal și să înainteze o acțiune civilă în ordinea prevăzută de art. 219 - 222 Cod de procedură penală. Din acest motiv și-a întemeiat de drept acțiunea în baza art. 1398, art. 8 alin. (2) lit. f), art. 14 și art. 514, art. 572 alin. (2), art. 602 alin. (1), art. 609 - 610 Cod civil, invocând în acest sens faptul că la momentul primirii produselor cosmetice, Andronic Constantin și-a asumat angajamentul de a i le transmite, primind pentru aceasta 40 de euro.

A solicitat încasarea de la Andronic Constantin a sumei în mărime de 82 032 de lei în calitate de prejudiciu efectiv cauzat prin infracțiune.

Prin hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătorei Hâncești, sediul Central acțiunea a fost respinsă.

La 18 mai 2019 Hariton Cristina a declarat apel împotriva hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătorei Hâncești, sediul Central.

Prin decizia din 03 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Hariton Cristina și a fost menținută hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătorei Hâncești, sediul Central.

La baza concluziei de respingere a acțiunii instanța de apel a indicat că nu sunt probe care ar demonstra că între părți ar fi fost stabilit un raport juridic obligațional, prin încheierea unui contract de transport. Instanța de judecată a conchis că un asemenea acord semnat, fie negociat și existent, probat prin alte mijloace de probă decât contractul propriu zis, între Hariton Cristina în calitate de „client” (așa după cum se invocă în cererea de chemare în judecată) și Andronic Constantin în calitate de „transportator”, nu există.

Astfel, în lipsa unor probe din care să rezulte faptul că intimatul și-ar fi asumat în raport cu apelanta careva obligații în temeiul unui contract civil, pe care nu le-a executat în termenul și modul stabilit, Curtea de Apel a apreciat drept lipsite de temei pretențiile privind repararea prejudiciului în valoare de 82 032 de lei, cauzat drept urmare a neexecutării contractului.

La 13 martie 2020 Hariton Cristina, reprezentată de avocatul Ticu Ion, a declarat recurs împotriva deciziei din 03 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nici ea și nici reprezentantul său nu au fost legal citați pentru ședința instanței de apel. Astfel, a fost pusă în imposibilitate de a prezenta decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26.11.2019 prin care a fost stabilit că proprietarul produselor cosmetice este Hariton Cristina care a transmis lui Andronic Constantin produsele date pentru a fi transportate conform destinației indicate.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău la data de 17 ianuarie 2020 a expediat în adresa recurentei copia deciziei integrale. Prin urmare, se deduce faptul că recursul depus la data de 13 martie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Hariton Cristina, reprezentată de avocatul Ticu Ion, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Hariton Cristina, reprezentată de avocatul Ticu Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Hariton Cristina, reprezentată de avocatul Ticu Ion.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Hariton Cristina, reprezentată de avocatul Ticu Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru